

SIMONYI HÍRMONDÓ

A SIMONYI
ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

I. ÉVFOLYAM - I. SZÁM - megjelenik negyedévente

2007. december

Útravaló

Tisztelt polgártársak,
kedves barátaim!

Ezen a nem minden-
napi módon szólok ma
Önökhez az újság címla-
dáról.

Még az elmúlt választási időszak végén a régi képviselő testület arra a következtetésre jutott, hogy igény van a lakosság részéről több információ forrásra, ahhoz, hogy objektíven érzékelhessék a faluközösség történetét, önkormányzati aktivitásait és ezen keresztül megtudják jobban ítélni a helyüket a régióban és országos viszonylatban is.

Mint Simonyi község polgármestere, már korábban is szorgalmaztam ennek a lapnak a kiadását. Talán most jött el az a pillanat az új képviselőtestület támogatásával, hogy megjelenessük a Simonyi Hírmondót. Az önkormányzat részéről úgy gondoljuk, hogy közösségünk tulajdonában lévő értékek és a költségvetés évi terjedelme olyan nagyságrendet ért el, mely fölött rendelkezik, hogy a község polgárainak tudniá kell milyen módon üzemelteti az önkormányzat a falu vagyonát és a költségvetési pénzeket. A Simonyi Hírmondó megjelenítésével szolgáltatást szeretnénk nyújtani a lakosság részére negyedévi kiadásokban, melynek célja a lakosság informáltságának növelése. Lapunk hasábjain a jövőben lehetőséget kapnak az önkormányzaton kívüli polgári szervezetek, nemzetiségi kulturális szervezetek, gazdasági szervezetek, vállalkozók, Csemadok, egyházak, lakosok, mindazok, akiknek van valami mondanivalójuk a közösség számára.

Kiadványunk útján szeretnénk a köztudatba hozni községünk múltját, jelenét, valamint erőfeszítéseinket. Szeretnénk megőrizni községünk kulturális közösségét (örökségét).

Tartalmának minőségét igyekszünk majd garantálni szakemberek bevonásával is. Szeretnénk, ha a lakosság szívesen fogadná hírmondónkat és a jövőben nem csak olvasóként, de alkotóként is részt venne lapunk szerkesztésében.

Mivel az első számunk kiadása egybeesik a karácsonyi ünnepekkel és az új esztendő közeledtével, kívánok minden kedves polgárunknak békés, boldog karácsonyi ünnepeket és nagyon boldog új esztendőt!

Madarász Emil mérnök,
Simonyi polgármestere

A Simonyi csörgős malom

Érintse meg ez a dallam minden simonyi szívét....

L.E.

Karácsony ünnepén

Karácsony a világ keresztényeinek /a keresztény egyháznak/ legnagyobb, a hétköznapi embernek pedig a legszebb, legmeghittebb, legszentebb ünnepe, mely az évszázadok folyamán kilépett a templomok meghitt, ájtatos félhomályából s az emberek, legyenek hívők vagy ateisták, közkincsévé vált. Mindörökké s visszavonhatatlanul.

Karácsony emberi ünneppé alakult a földönélők lelkében, szívében, hisz ezekben a napokban legtöbbünk lelkében gyermekkori boldog emlékek, meghitt érzések kapnak szárnyra, egymásnak örömt, békességet kívánva, s a szeretet szent levegője árad szét ilyenkor az otthonokban, családokban.

Ezen a szent ünnepen az emberiség azt ünnepli, hogy Isten elküldte fiát erre a világra, hogy ő békeséget, megváltást, megnyugvást, megbocsátást, békét, szeretetet hozzon számunkra s egyben utat mutasson az örök életre

való egyetlen járható úthoz. Megszabadít bennünket a bűn hatalmától, s ezáltal megvált és megtart bennünket. Ő ugyanis nem hozta magával az emberi természet átkos örökségét, a bűnt, de a bűnösök közé számította magát, hogy megváltónk legyen, lehessen. Nemcsak azért született, hogy láthassuk milyennek kell lennünk, hanem, hogy segítsen rajtunk. Jézus eljött, hogy helyre állítsa a bűn által megromlott viszonyt, Isten és ember között.

Ünnepelünk!

Gyertyafényes csillgó-villogó karácsonyfák, ajándékok halmaza (drágábbnál drágább telefonok, horrorilis összegért vásárolt autók, házi mozik, mobil készülékek stb.), izes, finom falatok, italok.

Az ember ilyenkor elgondolkodik. Hol vannak már a régi kedves szokások. A dió, karácsonyi cipó, a köszöntések, a kántálás /mendikálás/, pásztójárás, betlehemezés, a mézeskalács, főtt kukorica, a molnár kalács, mézeskalács s bizony még lehetne folytatni.

(Folytatás a 2. oldalon)

Kellemes karácsonyi ünnepeket
és boldog új évet kívánunk minden olvasónknak!

(Befejezés
a 1. oldalról)

Sajnos teljesen elanyagiasodott világunkban sokan már oda jutottak, hogy az egész ünneplésnek ez a része lett a karácsony legfontosabb mozzanata.

Ez viszont nem tudja teljesen visszaadni a családi fészkek meghitt melegét, az őszinte szeretet érzését, az egymás iránti tiszteletet és megbecsülést. Ilyen formában ez már nem a karácsony ünnepe, hanem az ajándékozás tébolyult "szokása". Ennek már semmi

köze sincs a szeretet ünnepéhez.

Mindenhol mindenkinek más és más a karácsonya. Van akinek boldogsággal teljes, vagy egyéni sorscsapásoktól, szomorúságtól keserves. Van aki örül, van akinek nagyon fáj. Az egyedüllét, csalódások, szerencsétlen sorsok, szeretet-hiány, a temetőben domboruló sírhant. Ezek emberi tragédiák. Sajnos, ez is a karácsonyhoz tartozik. Ezekre is kell gondolni a meghitt ünnepi asztalnál, számukra is kell áldozni legalább egy szelíd pillanatot, hogy reá-

juk is hulljon és áradjon legalább egy-egy fénysugár. Mondjunk értük is egy imát.

Így lesz teljes a karácsonyunk, hisz ez az ünnep mindenké. Kicsié, nagyé, szegényé, gazdagé, öregé s fiatalé.

A karácsonyi örömezenet ne legyen csupán múló hangulat, hanem életformáló erő.

Tudjuk mindnyájan, hogy minden földi ajándék azért kedves a megajándékozottnak, mert személyesen, saját kezével nyúlhat utána. Istennek ez a nagy ajándéka azért is oly drága és szent nekünk kará-

csonykor, mert éppen úgy az enyém, mint a tiéd. Egészen az enyém /is/, és ez nem jelent másnak megrovódulást, mert mindenki ezt az érzést a magáévá teheti.

Isten az ő egyszülött fiát azért küldte a világra, hogy éljünk általa. Ezzel az ajándékkal nem külsőleg kell élni. Krisztusnak belül van a helye. Nem képben, nem szoborban, hanem bennünk s legbelül.

Kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új esztendőt kívánunk minden simonyi polgárunknak.
G. K. Gy.

Kedves nyugdíjas polgártársaink !

A természet törvénye, hogy az ember egyszer megöregszik, eléri azt a kort, amikor azt mondják rá, hogy idős. Eljön az idő mindenki számára, amikor búcsút int munkahelyének, kollégáinak, egykori barátainak. Életükben lezárul egy fejezet, egy kor, mely leghosszabb a földi életben s elkezdődik egy másik szakasz, egy nyugodtabb, békésebb, gondtalanabb, szelídebb, mely már teljesen más az eddiginél. Ezt az időszakot mondják a nyugdíjasok korának.

Minden kornak megvan a maga szépsége és buktatója. A gyermekornak, a felnőtté válásnak, de a nyugdíjaskornak is. Ez vonatkozik Önökre is kedves nyugdíjasaink. Jó és rossz napok váltják egymást,

egészség, betegség, öröm, keserűség, gazdagság, pénzügyi szűke, drága gyógyszerek....

Mi fiatalok, tudjuk jól, az Önök korában a test már nem mindig engedelmeskedik az akaratnak, a szellem már gyakran elrévedezik a múltban, visszatérnek az emlékek s mind gyakrabban jelennek meg lelki szemeik előtt egykor elhunyt szeretteik, ismerőseik szellemképei.

Békes, nyugodt öregkort! Ezt kívánjuk mindnyájuknak! De vajon megadatik-e mindez mindnyájuknak? Félve írom le e sorokat, félek, hogy sajnos, nem. Pedig megérdemelnék mindnyájan.

Hisz tanultunk tőlük. Tanultunk s tanulunk mind a mai napig. Emberséget, szeretetet, hi-

tet, tisztességet, becsületet, helytállást az élet minden területén. Apáink, anyáink révén vagyunk, nekik köszönhetjük pusztán létünk, magát az életet. Azt, hogy családot alapíthattunk, hogy épülünk, szépülünk, gazdagodunk. Ők vezettek bennünket, embert faragtak belőlünk. Templomot hagytak ránk, iskolát, óvodát, egy élet szeretetével ajándékoztak meg bennünket....

Ezt nem lehet s nem is szabad elfelejteni!

Kedves szülők, nagyszülők, dédszülők! Legtöbbjüknek haja már őszbecsavarodott, látásuk meggyengült, testük megropant, de reszkető kezükkel ma is szeretettel simítják meg unokájuk fejét, megfáradt szemük ma is féltőn, aggódón figyeli lépteinket... Tudjuk, míg szívük egyet is dobban, ez marad életük értelme, lényege, tartalma.

Önök közül sajnos sokan már özvegyek, vannak, akik a legdrágábbat, gyermeküket veszítették el. Van, aki magányosan küzd a pusztán megélhetésért, harcol a betegséggel, a magánnyal, szomorúsággal... Önöknek nehéz, könyörtelen pillanatokat adott a sors az elmúlt évtizedekért. Kérjük a Mindenhatót, segítse meg Önöket.

Nekünk most csak a köszönet szava jutott. De lehet-e ezt megköszönni? Egy emberi életet, azt, hogy vagyunk, hogy létezzünk? Lehet! Es kell! Ez a legkevesebb, amit megtehetünk Önökért, értetek, kedves nyugdíjasok !

A dédunokák, unokák, gyermekek nevében engedjék meg nekünk, fiatal simonyiaknak, hogy köszönetet mondjunk

Önöknek, nektek, apáknak, anyáknak, nagy - és dédszülőknek.

Isten éltesse minden nyugdíjast s kérjük Istenünk, hogy életük delét aranyozza be sugaraival, adjon nékik békességet, nyugalmat, egészséget és sok boldogságot! G.K.Gy.

Elhunytak 2007-ben

- 2007.01.30**
Kósik Erzsébet, Rimaszombat
- 2007.02.14**
Pusztai Ernő, Simonyi 70
- 2007.03.16**
Ruszó István, Simonyi 84
- 2007.05.19**
Balog Frantiska, Simonyi 32
- 2007.07.12**
Madarász Anna, Simonyi 134
- 2007.07.22**
Böd László, Simonyi 123
- 2007.08.05**
Czirják Barnabás, Simonyi 47
- 2007.08.26**
Farkas István, Simonyi 139
- 2007.10.21**
Balog Aladár, Simonyi 30

*****

Születtek 2007-ben

- 2007.01.04**
Szarvas Lenka, Simonyi 69
- 2007.03.23**
Balázs Annamária, Simonyi 92
- 2007.04.12**
Berkó Roman, Simonyi 48
- 2007.08.31**
Fábián Réka, Simonyi 85
- 2007.08.09**
Horváth Kasandra, Simonyi 38
- 2007.09.21**
Čavnický Barbara, Simonyi 157
- 2007.10.03**
Bohó Kornélia, Simonyi 124
- 2007.10.10**
Böd Máttyás, Simonyi 113

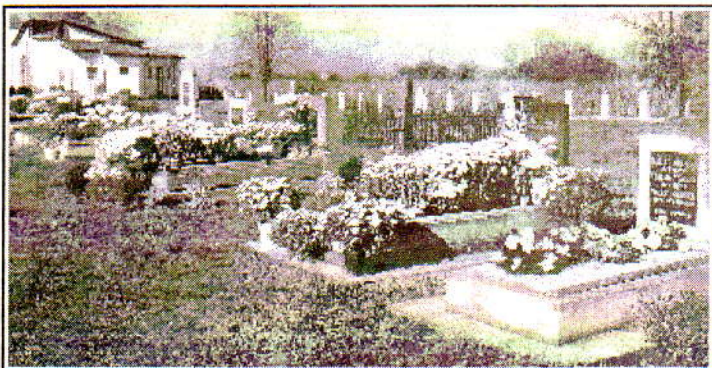
Mindenszentek napja

November 1. évente az a nap, melyet úgy tartunk számon, mint az elhunytak ünnepét. Ezen a napon megemlékezünk elhunytjainkról, sírhalmukat földíszítjük virágokkal és megemlékezés jelképeként gyertyát gyújtunk a sírokon. Búcsúzáskor az itt maradtak ígéretet tesznek, hogy emléküket örökké itt marad közöttünk. Ha-

lottak napja megemlékezésünk ennek az ígéret betartását jelenti. Így volt ez a 2007 - es év november 1.-jén a simonyi temetőben is, ahol a virágba borult sírhalmok között égő gyertyák lángjánál emlékeztünk elhunytjainkra.

Emlékük örökké él szívünkben. Pihenjenek békében.

M.E.

AZ ÖNKORMÁNYZAT MUNKÁJÁBÓL

Simonyi községben a 2006 évvégi választások alapján megválasztották községünk önkormányzatát az elkövetkező 2007-2010 választási időszakra. A polgármesteri posztot továbbra is Ing.Madarász Emil tölti be.

Az új képviselő testület tagjai mint már közismert:

- MVDr. Lang László - polgármester helyettes
- Szaniszló István
- Bőd István
- Ruszó Róbert
- Kósik Zoltán
- Gál Klára - ellenőr

A testület havonta ülésezik, megvitatja az aktuális problémákat és felügyeli a jövőhagyott költségvetés betartását. A 2003-2006 választási időszak az elért eredmények alapján községünk számára nagyon jónak mondható, hisz ezalatt az idő alatt cca.32 millió Sk értékű investíciós és dotációs egyéb pénzekre tett szert az önkormányzat melyből megvalósítottuk a szükséges befektetéseket.

Csak ismertetésképpen: Megvalósult:

- az infrastruktúra kiépítése - tisztító, kanalizáció, aszfaltos út, vízvezeték bekötésekkel,
- a földgáz bekötése az SPP által,
- komunitárius centrum, fitness-centrum kiépítése és berendezése,
- iskola és óvoda összevonása, épület rekonstrukciója, gázfűtés kiépítése, sportpálya kiépítése, számítógépek felszerelése,
- a templom előtti pihenő park kiépítése,
- kultúrház kifestése és padlózat felújítása, bejárat előtti rész kikövezése,
- temetőkerítés befejezése és továbbkerítése, parkoló létesítése, ivóvíz bekötése a halottas házba,
- közvilágítás rekonstrukciója, virág parkok létesítése,
- hangosbemondó kijavítása,
- kockaköves járdarészek felújítása,
- községi hivatal üléstermének átépítése - berendezése,
- megvásárlásra került a régi üzlet - 96% vagyonrésze.

Egyéb nem investíciós tevékenységeket, mint sport és kultúr rendezvényeket támogattuk, melyek ma már részévé lettek életünknek és hagyománnyá váltak.

Az elért eredmények vetületében - komoly kihívást jelent a 2007-2010-es választási időszak az új testület számára. Hiszen mindenek fölött érdeke az

önkormányzatnak a falu további fejlesztése, gazdasági, szociális, kulturális fölemelkedése. Akik itt maradtunk szülőfalunkban, vidéken, a nehezebb utat választottuk. Ezért közös erővel, tiszteletbe tartva a törvényeket és "egymásban látva az embert", próbáljuk szebbé, jobbra tenni községünket.

Tudniuk kell a polgároknak, hogy a költségvetés szűkös keretei miatt csak idegen forrásokból, pályázatok révén valósíthatjuk meg tervezett fejlesztéseinket melyek közé tartozik:

1. az új soron lévő út kiépítése,
2. ebédlő kiépítése az iskola - óvoda épületében,
3. öltöző rekonstrukciója a sportpályán,
4. járda rekonstrukciójának a folytatása - új járdarészek építése,
5. egyéb apróbb befektetések - falukút, buszmegálló.

A 2007 évre szóló költségvetés pénzügyi mutatói a következők:

Tervezett:

- bevételek: 7.496.000,- Sk
- kiadások: 7.496.000,- Sk

Tíz hónap elteltével megállapítható, hogy a költségvetés merítése kiegyensúlyozott, amikor elérte a:

Teljesítés:

- bevételek 6.121.000,- Sk 81,65 %
- kiadások 5.707.000,- Sk 76,13%

Függetlenül attól, hogy aránylag jók a bevételi mutatók megbújik benne a lakosság - ingatlan adóhátraléka - lakosságtól és vállalkozóktól, - kutya adó hátralék, - nem vissza fizetett kölcsönök.

Ezek az adósságok is nehezítik az önkormányzat életét. Szűkítik a cselekvési képességünket.

A 2007 év folyamán lépéseket tettünk investíciós terveink megvalósításához:

- ki vannak dolgozva az ebédlő építési tervei,

- tervező dolgozik az új soron lévő út rajzolásán és a terület rendezésén,
- megkezdődött a futtból pályán lévő öltöző felújítása,
- járda részek kijavítása - átrakása,
- bérbe adódott az alsó üzlet.

Ezeket a javítási munkákat, és a közterület karbantartásokat az aktivációs dolgozókkal végeztettük el.

Kiseb gépekkel is rendelkezünk a szükséges munkák elvégzésére.

Simonyi községünk önkormányzata október végével összesen 24 személyt alkalmaz, beleértve a:

- községi hivatalt
- iskolát - óvodát
- aktivációs csoportvezetőket

Kijelenthetjük tehát, hogy a község legnagyobb munkaadója jelenleg a falusi önkormányzat.

A 2007 évben az igényelt és pályázott pénzforrások egyes akciókra a következők:

1. Pályázat a falufejlesztési alapból:

- falukút felújítása a postával szemben 50.000,- Sk értékben - elutasítva

2. Pályázat a szociális alapból:

- fejlesztési terv kidolgozása 50.000,- Sk - sikeres, anyagiilag támogatva, folyamatban van a kidolgozása,
- új tudás megszerzésével - munkahely teremtéshez (gyógynövénytermesztés), bevagyunk sorolva a szűkebb válogatási keretbe.

3. Pályázat a kormányhivataltól:

- Komunitárius centrum - segítségnyújtóközpont működtetése, anyagi kiadások és bérek fedezése (3 dolgozó kiadása fedezve).

4. Pénzügy minisztériumtól:

- hangosbemondó modernizálása 174.000,- Sk - elutasítva
- a Palóc Mikrorégió pályázatán belül - új autóbusz váró épület felépítése - folyamatban van

Amint az adatokból is látni, kis községek számára ez az egyetlen járható út ahhoz, hogy anyagilag elérhető legyenek terveink. - „A pályázás”:

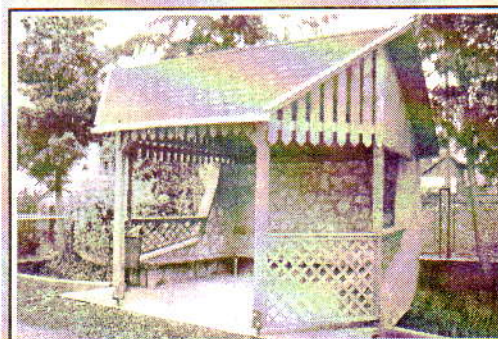
- költségvetési pénzekre,
- alapítványoknál, cégeknél,
- EU pénzekre.

Az esztendő végének legfontosabb teendője önkormányzatunknak megtervezni az új költségvetést és községünk általános kötelező rendeletét a 2008 évre, mely alapja a község gazdasági és egyéb dolgai megszervezésének a következő évben.

A képviselő testület tagjainak szándéka ezen az úton haladni és hozzájárulni munkájukkal falunk szépüléséhez, az életkörülmények javításához, munkahelyek teremtéséhez, hogy polgáraink büszkén mondhasák **"SIMONYI VAGYOK"**. **M.E.**

Palóc régió

• A Palóc Mikrorégió (melynek Simonyi is tagja) pályázatot nyújtott be a Szlovákiai Falufejlesztési Alaphoz Pozsonyba s ebben anyagi segítséget kért autóbuzsmegállók építéséhez, az egyes települések megsegítésére. /Dobfénéktől Rimajánosiig/.

A tervek szerint Simonyiban (is) egy teljesen új megállóút szeretnének létrehozni, mely úgy technikai mint esztétikus vonalon megfelelne s bele illeszkedne Simonyi természeti és kulturális színvonalába, megőrizné hagyományát, de új s modern látképet nyújtana az utazóknak.

Vadászok Simonyiban

A vadászat ösfoglalkozás, véleményünk szerint egyidős az emberiséggel. Évezredekkel ezelőtt, majd ezután sok ezer évig ez volt az ember főfoglalkozása, szinte létszükséglete a megélhetéshez, s természetesen ehhez társult maga az önvédelem. A későbbiek során, a civilizáció fejlődésével az ember táplálkozásában játszott főszerepet, míg az "újkorban" a vadászat /már/ szórakoztató, izgalmas sporttá alakult. Mostanra a helyzet már sokat változott. A vadászat testet edző, lelket gyönyörködtető sporttá szelődött, melyet milliók üznek szerte a világban. Ezek a vadászok szenvedéllyel járják az erdőket, és keresik a csodálatos élményt nyújtó találkozást az élővilág, úgy tűnik legismeretebb, mégis talán legtöbb titkot rejtő környezetével. Aki pedig e nemes szenvedélynek hódol, jól tudja, hogy a vadat nem csak tenyészteni és elejteni, hanem fáradságát megvalósítva inycsiklandozó ételeket kell a terített asztalra varázsolnia.

Hiteles források szerint Simonyiban már a múlt század harmincas éveiben volt hivatalos vadásztársulás. A jelenlegi formájában s területen 1995-től "evidálják" őket. Elnökük 2006. márciusától egy nagyon fiatal, tettekre kész, ambíciózus egyén, Mgr. Ing. Károlyi László, aki időt s pénzt nem kímélve igyekszik megvalósítani elképzelt s

kitűzött céljait. Ebben társai: az alelnök Huszti László, a titkári teendőket dr. Simkovics László végzi, a vadgazda szerepét pedig Seszták Péter tölti be.

Az elnök úrtól tudtuk meg, hogy taglétszámuk 24 személyből áll (Rimaszombatól Pozsonyig vannak tagok). "Felsőterületük /revir/ 1880 hektárt tesz ki, ebben sok az erdő, mező, vizes területek, rét...

Állatállományuk viszonylag jónak mondható, sőt az utóbbi esztendőben bizonyos fejlődés mutatkozik. Hála a természetvédelem szigorú törvényeinek valamint annak, hogy megszűnt a mértéktelen műtrágyázás, mely már lassan az állatok /főleg az apróállatok/ kipusztulásához vezetett. Az apró őzállomány is kezd szépen gyarapodni, a szarvasok száma is megnövekedett, a vaddisznó pedig (mértéktartó becslések szerint is) nagyon elszaporodott. Gondot is okoz ez a vadászoknak, hisz esténként, éjjelenként bizony őrizni kell a gazdák termését, mert egytlen "műszak" alatt tetemes károkat tudnak okozni.

Vadászterületük bérleti szerződés alatt áll, s ezt minden tizedik esztendőben meg kell újítani, s minden évben a tulajdonosoknak megfizetni a bérleti díjat.

A tél sem könnyű a vadászok számára. Ekkor kell

biztosítani az állatok etetését, ezért most úgy döntöttek, hogy minden héten friss takarmánnyal látják el az etetőket s azokat a helyeket, ahol az állatok megfordulnak. Bárki bármit is gondol, ez bizony nem egyszerű s nem olcsó mulatság. Szemes és szálas takarmánnyal tartják kondícióban az állatokat. Csak egy példa. Erre az esztendőre 35 mázsa tiszta búzát vásároltak, ami bizony eléggé ellaposította amúgy sem vastag pénztárcájukat.

Eddig a társulat nem rendelkezett önálló épülettel, irodával, ahol gyűléseket, fogadásokat, összejöveteleket, megbeszéléseket lehetett volna tartani, esetleg vendégeket fogadni. Az elnök úr s a vezetőség úgy döntött, hogy bérbe veszik a helybéli református egyháztól az egykori iskola hát-

só részét, ami bizony igen elhanyagolt állapotban volt. És elkezdődött a közös munka. (Betonozás, festés, meszelés, no és ami még ehhez tartozik). Megint pénz, s nem is kevés. Szinte magától felkínálja a kérdést a helyzet fonákasága: mi-ből? Az elnök úr elmosolyodik s megjegyzi: "a tagsági díjból, s ha ez nem elég, mindenki be nyúl saját bukszájába".

Ebben az évben többek között új etetőket készítettek, le-szállásokat állítottak fel, innét nem csak az állatokat figyelik, hanem a favágókat, akik lopják a fát, tilos helyen fűrészelnek. Ez joguk s kötelességük. Akit tetten érnek s nincs igazolása, aligha kerül el a büntetést.

Terveik közt szerepel az is, hogy a földtulajdonosokkal /gazdákkal/ tisztességesen megegyezzenek a vetésforgót illetően. Ugyanis ezen nagyon sok múlik s mindkét félnek elemi érdeke, hogy megegyezés szülessen. A falu vezetőségével jó a kapcsolatuk, kölcsönösen segítik egymást. Különböző kultúrműsorokhoz, összejövetelekhez, falunapokra vadhússal "szponzorálják" a lakosokat. Ugyanezt teszik Sörkénben is, hisz "felségterületük" nagyobb része ide esik.

Új találmányként az elnök úr bevezette az ún. pontrendszert, ami többek között abból is áll, hogy minden egyes vadásznak tevékenységét meghatározva el kell számolnia, vagyis el kell érnie egy bizonyos szintet. Ezt nevezik ők limitnek. Aki ezt nem teljesíti, várhatja a megrovást, büntetést. Minden közös munkáról, legyen az brigád, gyűlés, közös találkozás, etetés stb., az elnök úr igen pontos "listát" vezet. Ő kezdte meg a Simonyi Vadásztársaság naplójának írását is.

Munka tehát van bőven. Csak így tovább. Legyen velük továbbra is a vadászszerecske. Mert bizony ez nagyon sokat ér.

G.K.Gy.

Iskolánkról röviden

A 2004-es esztendő mérföldkövet jelentett a falu iskolájának történetében. A régi "Alma mater" gazdasági okokból megszűnt (helyén létesült a vadásztársaság "klubja") s átköltözött egy modern, kétszintes, viszonylag minden igényt maradéktalanul kielégítő új épületbe.

Az alsó szintet az iskola (négy évfolyam, 2 osztályban) míg az emeletet az óvoda foglalja el. Az iskola és óvoda külön igazgatóság alatt működik a helybéli önkormányzat fennhatósága alatt. Az óvodások száma ebben az esztendőben 22, míg az iskolát 32 diák látogatja.

2005-ben az épület új sportlétesítményt kapott, ahol a gyerekek rendelkezésére áll egy focipálya, röplabdapálya, valamint játszótér a legkisebbek számára.

2006-ban teljesen átalakították az épületben a fűtési rendszert, bevezették a gázfűtést.

Az étkeztetés sajnos csak ideiglenes formában van megoldva, ebédlő még nincs, a gyerekek az osztályokban fogyasztják el ebédjüket. Az önkormányzat legfontosabb tervei között szerepel egy új konyha és ebédlő létrehozása.

Van itt napközi otthon is, hol 30 gyermekkel foglalkoznak hozzáértő nevelőnők.

A pedagógusok létszáma három, az igazgató Mgr. Habodász Ilona, a tanítónő

Mgr. Köböl Ildikó, a nevelőnő pedig Szőke Eleonóra, akik mindent megtesznek azért, hogy a gyermekek ténylegesen otthon érezzék magukat...

Az óvodát Oros Tímea vezeti (mint igazgató), az óvónő Szaniszló Jutka. A perszonálhoz tartozik még G.K.Gy.

Óvodai örömeik

A Simonyi Magyar Nevelési Nyelvvű Óvodában - mint minden évben - most is megrendezzük a Mikulás és karácsonyi műsorunkat. E két ünnepséget összevonva szoktuk megtartani, december 20.-án.

A karácsonyi hangulatát, versekkel, jelenetekkel, énekekkel varázsoljuk az óvodánkba. A karácsonyi előkészületeket együtt végezzük a gyerekekkel, közösen díszítjük a fenyőfát, ami nagy örömet szerez a gyerekeknek. A fa alá az ajándékokat a tandíjból összegyűlt összegből vásároljuk.

(Oros Tímea)

A mezőgazdaságból is meg lehet élni

BÖVIBA

Sokak véleménye szerint az 1989-es ún. bársonyos forradalom hozta változások nem tettek jót a mezőgazdaságnak. Egykori virágzó gazdaságok, szövetkezetek, állami birtokok mentek tönkre országszerte, egyeseket felszámoltak, mások egyszerűen "eltűntek" a rohanó élet sűrűjében. Kár tagadni, ezek az üzemek, vállalatok, szövetkezetek munkát, kenyeret biztosítottak sok millió embernek.

Sajnos, sok település jutott ilyen sorsra, felszámolásra, megszűnésre. Ha valahol újra akarták kezdeni a mezőgazdaságot, több dolgozót foglalkoztató tevékenységet, főleg a kezdeti időszakban (amikor még nem volt például uniós támogatás, állami dotáció), szinte emberfeletti dologra vállalkoztak. Szembe kellett nézniük a bürokrácia minden keservével, a papírmunkák tömkelegével és a hivatalnokok packázásával.

Mint tudjuk, a mezőgazdaság soha nem tartozott a legkifizetődőbb, legsikeresebb ágazatok közé. Nem csak az anyagi nehézségek, de a természet szeszélye is gyakran keresztül húzta még a legszerényebb terveiket is. Ennek is köszönhető (többek között), hogy 1989 után, igaz fájó szívvel, de lemondtak a föld megműveléséről, sokan a föld megfontolásból, sokan féltek a hosszadalmas ügyintézésről. Mégis voltak akik megpróbálták szinte a lehetetlent, s az idő őket igazolta. Elérték céljukat, megvalósították álmukat. Élő példa erre falunk esete.

Az egykor országos szinten elismert helybéli szövetkezet is széthullott darabjaira majd teljesen megsemmisült. Négy vállalkozó kedvű társulajdonos gondolt egy merészt, s 1996. június 1-én megalakítottak egy társaságot /k.f.t./ a Böviba, mely a mezőgazdaság túlélését volt hivatott szolgálni. Az egykori földtulajdonosoktól vették

át a vagyonrészt 6 millió korona értékben, amit 10 esztendő alatt kellett lefizetni. Lefizették.

A kezdetek itt is nagyon nehézek voltak, mint mindenhol. Papírháború, engedélyek, minisztériumi látogatások, kérvények... De elindultak. 2006-tól háromra csökkent a társulajdonosok száma, viszont jelenleg már 19 egyéneknek van bebiztosítva a megélhetése, a kenyere. 622 hektár az összterületük, ebből 497 a szántó, a többi rét és legelő.

Ágazatuk fő vonalát a növénytermesztés adja, a búza, repce és a kukorica. De állattartással is foglalkoznak, hisz 100 darab fejőstehenük van.

Elmondásuk szerint gazdaságukban közepes szintű /színvonalú/ a termelés, de hála az uniós támogatásoknak, már kisebb fejlesztésekre is futja. Terveik közt szerepel többek között a géppark felújítása valamint az épületek átalakítása, modernizálása.

Kitűnő kapcsolatot tartanak fenn a falu vezetőségével, a polgármester úr is mindenben támogatja őket, szintúgy a képviselők. De ők sem akarnak adósok maradni semmiben. Szerény képességükhöz mérten minden kulturális rendezvényt támogatnak, úgy az iskolát, az egyházat, a községi hivatalt, legyen az akár anyagi akár erkölcsi vonatkozású.

Bármilyen nehéz is tehát a mai rohanó világban a mezőgazdasággal foglalkozni, ahol szakszerű a vezetés, s a földet szerető egyének fognak össze, ott előbb vagy utóbb a verejtékező munka meghozza gyümölcsét. Élő példa erre a Böviba.

Böviba K.f.t.

Komunitárius Centrum Simonyiban

Már több esztendeje működik falunkban az a Községi Centrum /a hivatalos megnyitó 2004. július 31./ mely a Phare projekt SR 010301 keretén belül alakult meg s céljai között szerepel többek között a helybéli lakosság kulturális, szociális életszínvonalának fellendítése s a társadalomba való gondnélküli beilleszkedés. Elképzeléseik között szerepel egyebek mellett a munkaközvetítés, a szociálisan rászoruló családok lakáskultúrájának emelése (festés, meszelés, felújítás), szociális segélynyújtás, szaktanácsadás, kérvények megfogalmazása, családlátogatás, de nagyon lényegesnek tartják az első kézből nyújtott friss információk átadását.

Ha egy mondatba akarnánk sűríteni tevékenységük lényegét, úgy fogalmazhatnánk: segítség Simonyinak.

E kis közösséget három ügyes, tehetséges és rendkívül agilis fiatalember irányítja. Vezetőjük ifj. Lakatos Ernő, társai pedig Madarász Miroslav és Balog István, akik tevékenységüket 2005. május elsejével kezdték meg.

Ifj. Lakatos Ernőt kérdeztük a kezdetekről s tevékenységükről:

"Nagyon nehéz volt az indulás. Szinte emberfelettinek mondható. Kérvények, levelezések, kérelmek, könyörgések. Ez mind hozzátartozott az induláshoz. Ma már szinte lehetetlennek tűnik, hogy megtudtuk csinálni, hisz jószerivel a semmiből indultunk. Itt ragadom meg az alkalmat, hogy ezúton is köszönetemet fejezzem ki Madarász Emil mérnök úrnak, Simonyi polgármesterének, akinek hathatós erkölcsi és anyagi támogatása nélkül elvesztünk volna. S az eredmények? Önmagukért beszélnek. Ma már rendelkezünk önálló helyiségekkel, modern szá-

mitógépekkel, internettel, faxal, telefonnal, másológéppel, televízióval, képmagnóval. Van fitnessközpontunk, előadóterünk, asztalitenisz versenyeiket is megtudunk szervezni. Ha valaki megkérdezi, hogy miként sikerült? Rengeteg utánnajárással, alapítványi támogatásokból, pályázatok elnyerésével.

Községünkben két polgári társulás is alakult. 2005. december végén megalakult a Szivárvány Polgári Társulás, melynek vezetője Lakatos Adrianna, majd 2006. januárjában a Sugár Polgári Társulás, Madarász Miroslav irányításával. Elmondhatom, ez a két társulás példás összefogással dolgozik, egymást segítve igyekeznek Simonyi kulturális életének színvonalát nivóssá tenni.

Véleményem szerint nincs miért szégyenkeznünk. Megpróbálom ismertetni eddigi tevékenységünket persze a teljesség igénye nélkül.

Egészségügyi előadások (higiéna, szexualitás, terheség, családalapítás, gyermeknevelés), munkakeresés: kurzusok, aktivációs munkák, idegen nyelvek elsajátítása /német, angol/, 20 családnak biztosított lakásfejlesztési lehetőségeket, bekapcsolódtunk a falu fásítási tervébe, részt vettünk faluszépítő akciókban (szemétkosarak, bicikliallványok vásárlása), futbalmérkőzések megszervezése, varrótanfolyam, megalakult a Roma tánc csoport, nótaversenyt szerveztünk, próbálkozunk zöldségtermesztéssel (krumpli termesztésével is kísérleteztünk 30 szociális helyzetben lévő család bevonásával, sikerrel) gazdasági téren sikerrel kezdtük meg a nyúltenyésztést, ellenőriztük azt is, hogy a roma származású gyerekek járnak e rendszeresen iskolába s szervesen bekapcsolódtunk a falu kulturális és társadalmi eseményeinek méltó megünneplésébe. Gondolok itt többek között a már több ízben nagy sikerrel megrendezett falunapra.

Dióhéjban ennyi, persze tudom, egyet-mást kihagytam a felsorolásból. De tevékenységünket döntse el maga a lakosság. Nekünk az ő véleményük a legfontosabb a legmértékesebb. L.E.

A Csemadokról

• Az újjá alakult helyi Csemadok alapszervezete 2003-ban kezdte meg működését Simonyiban. Ekkor 51 taggal indultak, elnökök Gál Hajnalka, az alelnök Boján Árpád.

• Tevékenységi körük anyagi nehézségek miatt igencsak beszűkült, vagyis csak a legfontosabb tennivalókra futja. • 2003-ban avatták fel a templomkertben a kopjafát, melyet minden esztendő augusztus 20-án ünnepélyes keretek között megkoszorúznak. Így történt ez ebben az évben is.

• Az idén, nyár elején, de még az iskolai évben, nagyszabású s igen nagy sikerű játszótérát szervezték a gyerekeknek a helybéli kultúrházban. Nagyon sokan vettek részt a rendezvényen s az eredmény várakozáson felül sikerült.

• Szilveszterkor mulatságot szeretnének rendezni, ehhez persze első és legfontosabb feltétel az érdeklődés. Amennyiben kellő számú, szórakozni vágyó személy, család jelentkezik, nem látják akadályát egy színvonalas, nagyszabású szilveszteri "buli" megrendezésének. Az önkormányzat már jelezte, a helyiségeket ingyen biztosítja a számukra.

G.K.Gy.

Gondolatok az éneklésről - a Bárka Kórus története

"...Szűnek es sok bánatja van. Ha a szű meg tudná mondani - de nem tudja megmondani - ... mi bánatja van a szűnek, s osztán az ember még énekel. Hogy mēr?

A bánatot lökje arrébb!

Taszítsa arrébb..." (Berecz András)

A 2002-es esztendő elején fogalmazódott meg az ötlet és igény, hogy létrehozzunk egy éneklő csoportot. A cél tulajdonképpen egyfajta hiány betöltése volt: a hajdani méltán híres simonyi egyházi kórusnak már csupán csak 1-2 tiszteletre méltó, de idős korú tagja látta el a temetési és virrasztói végtisztesség szolgálatát. Elhatároztuk, hogy a jelentkező érdeklődőkkel felelevenítjük, megtanuljuk a faluban honos mindkét vallási felekezet énekeit, hogy el ne vesszen az énekes virrasztás-temetés ősi szokása. Munkánkat mintegy 18 taggal kezdtük. Valóban terveink szerint haladtunk: sorra vettük az énekeket... és amikor mindet begyakoroltuk, már nem akartuk abbahagyni az éneklést. Addigra összekötött bennünk a közösség hétről-hétre megtapasztalt összetartó ereje. Hozzáltunk hát, hogy énektudásunkat továbbfejlessük, más és újabb, nehezebb kórusműveket kezdünk tanulni. Megtanultuk ünnepi énekeinket - minden nagyobb ünnepre készültünk, hol istentiszteleten, hol misén énekeltek el a tanultakat. Még abban az esztendőben, 2002-ben indult el a Gömri Egyházmegye Kórustalálkozóinak sora, elsőként Harmacon. Visszaemlékszem, milyen remegéssel indultunk és álltunk ki... Mára pedig már 6 kórustalálkozón is túl vagyunk, nem beszélve számos más fellépésünkről. Megfordultunk Harmacon, Nagybalogon, Hanván, Gömörhorkán, Tornalján, Velkenyén, Rimaszombatban, Feleden, Jesztén, Almágyban, Gortván, Dobócán - néhol többször is. Simonyiban minden adventben és nagyhéten koncertet tartunk, énekelünk az ünnepi istentiszteleteken, kérés szerint esküvőn, keresztlelőn, temetésen vagy virrasztóban. Fellepünk nem egyházi jellegű ünnepségeken is: falunapok, Csevadok-rendezvények, stb. 2004-ben mi magunk rendeztük meg a III. Kórustalálkozót, és elmondhatjuk: ez a felkészülés, közös munka sokakat kövcsolt egybe. Az egész község megmozdult, hogy méltó helyszínt adjunk az eseménynek. Meg is lett az eredménye: Simonyiból mindenki (kb. 300 ember!) elégedetten tért haza azon a napon.

A "Bárka" nevet néhány évvel ezelőtt vettük fel. Úgy éreztük, nevesítenünk kell éneklő-csoportunkat. Azért Bárka, mert az bibliai szimbólum: Noé bárkájában mindenféle élőlény menedéket talált a süllyedés és pusztulás elől. Hasonlóképpen mi is befogadunk mindenkit, tekintet nélkül vallására, korára, stb. Még csak énekelni sem kell

tudni annak, aki közénk jön... A közösséget tartjuk a legfontosabbnak. A többi majd kialakul, adódik - mint az ajándék. Jelenleg 15 taggal működünk, de szívesen várjuk és befogadjuk a csatlakozókat.

Jelen időszakunkban éppen testvér-kapcsolatot igyekszünk kiépíteni a magyarországi Nagyigmánd női kórusával. December 1-én láthattuk őket vendégül templomunkban, egy advent-köszöntő koncert erejéig, amely mindannyiunk nagy öröme szolgált. Reméljük, hogy kapcsolatunk erősödjön majd a további találkozások öröme által.

Nem tudnám már felsorolni, mi mindent tanultunk meg énekelni, és mi mindent éltünk át közös élményként. Annyi biztos, hogy a kórus tagjai folyamatosan bizonyítják elhivatottságukat, áldozatkészségüket. Heti rendszerességgel próbálunk, olykor nem kis erőfeszítéssel, hogy a megcélzott minőséget elérjük, és mindig tudunk továbblépni, továbbfejlődni. 6 éve "dolgozunk" együtt - valóban munka ez, aminek eredménye is van, amely miniket és - reméljük - másokat is gyönyörködtet.

Ennek alapján az éneklés számunkra több, mint szórakoztató időtöltés. Több, mint pusztá műélvezet. Az éneklés számunkra gondolatformáló és életformáló erő. Az énekeink hordozta üzenet olyan belső mélységekbe is eljut, ahol a pusztá szó hiába döngött a kapukat. Számtalanszor viszi az énekeszó a vigaszt a gyászolókhöz, a szenvedőkhöz, mert a szavak nem jut-

nak el. Testi-lelki bajainkban hányzor egy eszünkbe jutó, szűnni nem akaró éneksor hozza a nyugalmat. Jézus és tanítványai az áruulás, a gyötrelmek éjszakáján zoltárokat énekeltek.

Az éneklés egy bármikor rendelkezésünkre álló öngyógyító potenciál. Statisztikai adatok szerint a rendszeresen éneklő emberek mind lelkileg, mind testileg egészségesebbek és terhelhetőbbek, könnyebben viselik és gyorsabban feldolgozzák a lelki traumákat, a stresszt, elégedettebbek, kiegyensúlyozottabbak, bizakodóbbak, erősebb az önbizalmuk, felelősségérzetük és segítőkészségük nagyobb, mint nem éneklő embertársaik esetében.

Énekelni jó és egészséges. Egyedül is jó, de ha közösségben tehetjük, még jobb. A csoportos éneklésnél összekapcsolódik a zene, az éneklés áldása a közösség áldásával. A közösség gyógyít. Minél több közösséghez, csoporthoz kötődik valaki, annál egészségesebb, teherbíróbb lelkileg. Az ember társas lény. A közösség megélése, az abban való saját helyünk, szerepünk megtapasztalása fejleszti az önismeretet, önértékelést. A közösség létfontosságú színtere az emberi életnek.

"Az ének földvidit, vagy megkeserít, megszorít. Kiadja a bánatát,

vagy az örömit. A Jó Isten ebbe beleadta a jót is, a rosszat is, a szomorúságot is, a bánatot is. Mert ha valakinek van bánatja, akkor elkezd énekelni, és kiséri magát, és akkor avval könnyebbül. És ha valakinek öröme van, akkor rázendít egy jó vidám énekre, és akkor avval kiadja az ő örömit, hogyha ő kiénekelheti magát valami vig, jó énekre. A Jó Isten ezt adta, hogyhát az emberek örüljenek is, ríjjanak is." (Berecz András) Éneklő nép a magyar (nem pedig káromkodó). Jó hangú, szép hangú, erős hangú. De vajon tudja-e ezt önmagáról? "Itt az út, járni kell! / Itt a tűz, égni kell! / Hány magyar énekel? / És hány magyar hallgat el?" (GHYMES) Egyéni, családi, nemzeti, felekezeti jelenünk és jövőnk egyaránt attól függ, hogy felismerjük-e, kihasználjuk-e teremtettségünk, EM-BER-ségünk lehetőségeit; hogy halljuk-e és hallatjuk-e emberi hangunkat, vagy hagyjuk csendben elenyészni.

A Bárka Kórus nevében kívánok minden Kedves Olvasónak valódi örömeiben gazdag, békés, áldott adventet és karácsonyi ünnepeket!

Milen Erzsébet

Régi szakmák, régi foglalkozások Simonyiban

A fiatalabb generáció már csak hírből, könyvekből, apák, anyák elbeszéléseiből ismeri /ismerheti/ ezt az elnevezést, egykori szakmát, foglalkozást. Pedig nem akárhik voltak ők. Elismert, megbecsült, szeretett tagjai voltak a régebbi /már letűnt/ korok világának. De kik is voltak ők s mi volt a feladatuk?

A város vagy falu alkalmazottja, régebben a faluközösség szolgálatá-

Az utolsó kis bíró

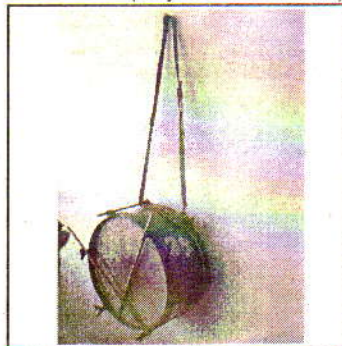
nak kötelezettje, aki közvetlenül a bíró felügyelete alatt végezte feladatait. Ezek általában a következők voltak: kézbesítés, hirdetés (dobolás, felolvasás), az új rendelkezések ismertetése, sőt egyes helyeken az éjszakai őrzés is. Bevonták a népszámlálási és választási jegyzékek előkészítésébe, a háború idején az élelmiszerjegyek szétosztásába stb. Kötelessége volt a hivatali titok megtartása és a falu javai-
val kapcsolatos kártételt bejelenteni.

Néha apáról fiúra, ritkább esetben apáról leányra szállt ez a hivatás. Egykoron jellegzetes ruhát viselt, kezében gyakran pálcát hordott. Munkakörét leggyakrabban gyalog vagy kerékpáron látta el. Fizetése rendkívül alacsony volt, viszont gyakran megengedték neki, hogy a hivatali hirdetmények mellett magánhíreket, ipari és kereskedelmi reklámokat, árveréseket, kiárú-
sításokat, személyi üzeneteket is közöljön külön díjazás fejében. A hirdet-
nivalókat részére az ún. "publikációs könyvbe" jegyezték fel és a kisbíró

onnan olvasta fel. De sok helyen csak kezébe nyomták a szöveget s máris mehetett.

Simonyinak is már évszázadok óta volt mindig kisbírója. De ez a foglalkozás már itt is megszűnt, helyét átvetve a hangosbemondó. A falu utolsó, még élő kisbírójáról s annak tevékenységéről ejtünk egy pár szót, annál is inkább, mivel nő volt az illető, az ötvenes, hatvanas, hetvenes esztendő mindenki által tisztelt s nagyrabecsült, ma már a 88. esztendejét taposó Boriska néniről, vagyis Bató Istvánné, született Rocskár Borbáláról.

(Folytatás a 7. oldalon)

Régi szakmák, régi foglalkozások Simonyiban

(Befejezés a 6. oldalról)

Boriska néni felett is lassan eljár az idő, beteges, nehezebbé esik már a beszéd, de szellemileg friss, s készségesen állt rendelkezésünkre. Amint elmondta, 1920-ban született Osgyánban. 18 évesen jött férjhez Simonyiba, Bató Istvánhoz, a falu mindeneséhez. Ő volt ugyanis a harangozó, mezőőr, kisbíró egyszemélyben.

Mellette tanulta ki a mesterséget, gyakran segített neki, mígnem 1952-ben hivatalosan is megválasztották Simonyiba kisbírónak. Mint említettük, Boriska nének már nagyon nehezebbé esik a beszéd, de egy pár mondat erejéig megpróbálta saját szavaival visszaidézni ezt az időszakot. "Voltam én harangozó, levélkézbeszítő, kisbíró, szóval olyan minden. Ha valamit ki kellett hirdetni, kezembe adták a paksamétát s én tudtam, hogy mi a dolgom. Nyakamba vettem a falut, többnyire gyalog. Előre meghatározott "stációim" voltak, négy-öt is. Ezeket megálltam s elkezdtem dobolni. Az emberek tudták, valami fontos dolog történt, vagy fog történni, mert "hirdet a

kisbíró". Lassan gyülekeztek körém. Mikor láttam, hogy már elegenden vannak körülöttem, abbahagytam a dobolást, elővettem az írományomat s hangosan elolvastam. (A kisdob mind a mai napig megvan a polgármesteri hivatalban, őrzik mint becses ereklyét. A szövegét mindig ezzel a mondattal kezdte: "közhírré tétetik".) Doboltam még egy rövidet s mentem tovább. Így jártam végig a falut, bizony néha napjában többször is. A fizetésem nem volt sok. A kezdetekben naturáliában fizettek, búzában, tojásban, kukoricában. Majd csak később, amikor már megalakult a nemzeti bizottság s átvette a falu irányítását, akkor kezdem készpénzben kapni járandóságom. Persze nem kell valami horribilis összegre gondolni. Nem volt sok, de valahogy meg lehetett belőle élni."

Boriska néni volt tehát Simonyi utolsó kisbírója. Ha beteg, öregesen is szívesen emlékszik ezekre az esztendőkre, melyek szinte bearanyozták életét.

Isten éltesse még sokáig Boriska nénit, a falu utolsó "hírmondóját".

Segítsünk madarainknak

Kertünk hozzátartozik közvetlen környezetünkhöz. Élőlények sokaságának lakhelye, köztük rovaroknak és madaraknak is.

A madarak színes díszei kertjeinknek, lelkünket örömmel tölti el dalolásuk, de mellettük hasznos segítő társaink is. Táplálékukat zömmel, főleg a nyári időszakban kártevő rovarok teszik ki. Rovarok hiánya a téli hónapokban és a nagy fagyok halálukat okozhatják.

Rajtunk, embereken múlik, hogy saját kertünkben etetéssel segítsük kis barátaink túlélését.

II. Regionális magyar nótaverseny Simonyiban

II. Regionális magyar nótaverseny.

A zsűrolásig megtelt kultúrház nagytermében 12 szólóénekes lépett fel a világot megváltó deszkákra a gömőri régióból. A zenei kíséretet Rimaszombatból Ifj. Molnár András cimbalomzenekara szolgáltatta. A szakmai zsűri elismert, zenei szakemberekből állt. Lévai Ágnes elnökölt, a tagok pedig: id. Lakatos Ernő, Farkas László, Lakatos Géza és Rigó Mónika voltak.

Sztárvendégekként felléptek az est folyamán: Lakatos Géza Osztraváról, Lévai Ágnes Rimaszombatból és Rigó Mónika Somorjáról.

A nagysikerű est támogatói voltak: a simonyi Önkormányzat, a felelő Bartex, a Bóviba, Dr. Lang László és a rimaszombati Tikotank.

A szervezők jövőre is szeretnék megszervezni a nótaversenyt, s ezzel hagyományt teremteni a zenekedvelő lakosságnak. **Úgy legyen!**

Cinka Panna prímásverseny

A 2007-es, Sajógömörön megrendezett Cinka Panna prímásversenyt nagy örömről a Simonyi Ifjabb Ruszó Károly nyerte. Ezúton is gratulálunk a fiatal művészeknek s még sok sikert kívánunk pályafutásához.

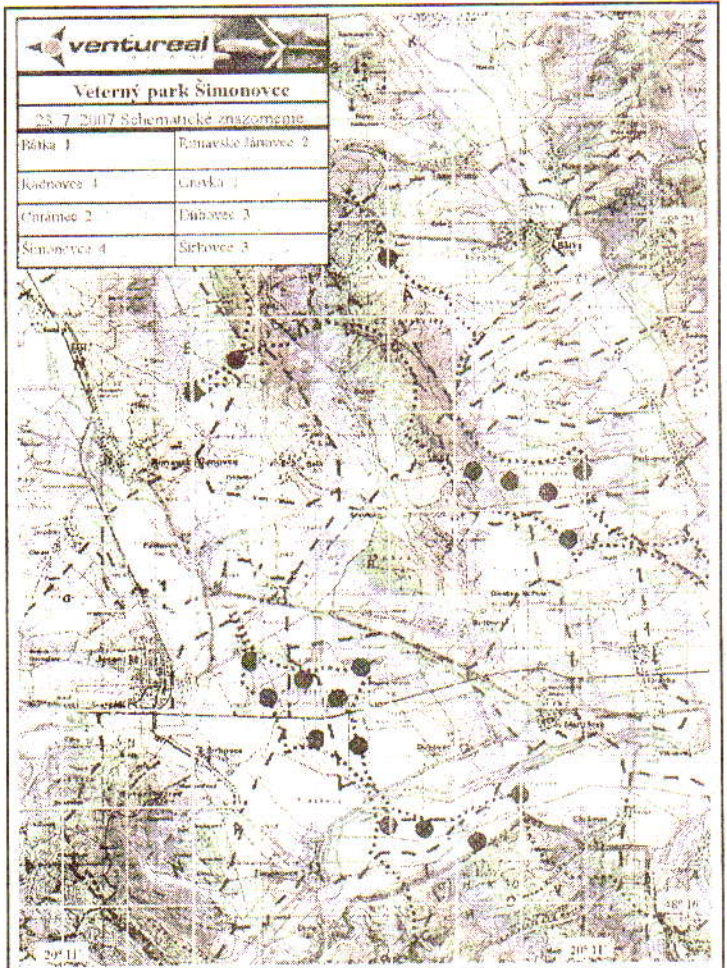

Szélerőmű park Simonyiban

A falu önkormányzata szerződést kötött egy szélerőmű park létrehozására egy nemzetközi összefogással működő szlovák céggel a Venturial Slovakiával, melynek külföldi partnerei az osztrák Web AG, a Bewag AG és a dániai székhelyű Vestag AG. Az előnyösnek tűnő szerződés szerint a szélerőenergia felhasználásával elérhető lesz, hogy az 1 MW teljesítményű szélerőmű park kb. 600 család számára biztosítja majd az energiát. Ezen kívül nem káros a park a természet-re, nem zavarja meg az állat-

világ valamint a növényvilág fejlődését. A lakosság életére semmilyen negatív hatást nem vált ki, sőt új munkahelyeket kínál, tevékenysége nem érinti a mezőgazdasági területeket. A park Simonyiban 4 helyen fog működni a tervek szerint.

A környék több faluja is bekapcsolódott az akcióba, Bátka, Radnót, Harmac, Jánosi, Orávka, Dobóca és Serke is részt vesz a szélerőmű park megvalósításában, melynek első fázisa a megfelelő körülmények elemzését fogja tartalmazni.

SPORTNAP FALUNKBAN

A Szivárvány Polgári Társulás a helyi önkormányzattal karöltve idén is megrendezte a már hagyományossá vált ifjúsági diákcsoportok labdarúgó tornáját. /Már 2003 óta rendszeresen megszervezik/.

Szeptember 29-én három ifjúsági labdarúgó csapat mérte össze tudását a simonyi sportpályán. Détér, Rimaszécs és a hazaiak csapata.

A jól szervezett sportnap nagy örömet, kikapcsolódást és szórakozást jelentett a fiatal labdarúgóknak, valamint a vezetőknél s a szép számban megjelent sportszerető szurkolóknak is. Természetesen nem hiányozhatott az ilyenkor elmaradhatatlan gulyás sem, valamint az alkoholmentes üdítők sokasága sem.

Köszönet illeti a rendezvény támogatóit, a helyi önkormány-

zatot, a Bővibát valamint a helyi vadásztársaságot.

A szervezők elsődleges célja most is az volt s lesz az elkövetkezendőkben is, hogy a fiatalokat bevonják a kulturált szórakozás kereteibe, a színvonalas és egészséges életvitelbe, hisz gyakran hallható, hogy fiatal gyerekek fordulnak az alkoholhoz, sőt a kábítószerhez is. Ezt akarják a simonyiak elkerülni.

Már évek óta megrendezik Simonyiban az asztalitenisz körzeti bajnokságát. Ezen a télen kerül megrendezésre a III. évfolyam. Ezzel kapcsolatban történt az a fejlemény is, hogy az önkormányzat több asztalt is vásárolt, annak érdekében, hogy a verseny még színvonalasabb legyen.

**Csak így tovább !
Várjuk a folytatást !**

• Hirdetmény • Hirdetmény • Hirdetmény •

- Tudatjuk kedves olvasóinkkal, hogy 2007. szeptember 11-én újból megkezdte működését az "Alvég" utcában Kósik Tibor vegyesboltja. Nyitvatartás 7:00 - 12:00; 13:00 - 17:00-ig. Minden kedves vásárlót szívesen fogadnak.
- 2007. november 15-i statisztikai felmérés szerint Simonyiban a lakosok száma 527, ebből a munkanélküliek száma 153, vagyis az össztlakosság 29 %-a. A 153 egyénből 124-en vesznek részt aktivációs munkákban.

HR-BRIDGE s. r. o.

Keresünk magyarországi munkára gyártósori összeszerelőket

Ajánlatunk:

- Tiszta környezet
- Folyamatos műszakrend - 3 nap munka - 3 nap pihenőnap
- 12 órás műszak
- napi kétszeri étkezés biztosítva
- munkásjárat ingyenes használata
- szállást biztosítunk
- hazautazás havi 1 alkalommal ingyenes

Elvárásaink:

- minimum 8 osztályos általános iskola
- felvételi tesztek sikeres teljesítése
- felvételi interjú
- egészségügyi alkalmasság
- megbízhatóság

Kereseti lehetőségek:

Nettó: 10 500 Sk/hó + teljesítmény jutalom.

Munkavégzés helyszíne: Magyarország, Komáromi Ipari Park

Bővebb információ: Telefonon: 035/769 1276, 0911 107 667

E-mailben: erika.illes@valid-group.com

Felvételi időpontok: Hétfő, kedd, szerda

HR-BRIDGE s. r. o.

Keresünk magyarországi munkára betanított munkásokat

Ajánlatunk:

- tiszta környezet, 8 órás munkaidő 3 műszak, túlóra lehetséges
- szállítás biztosítva
- munkásjárat ingyenes használata
- szállást biztosítunk
- hazautazás havi 1 alkalommal ingyenes

Elvárásaink:

- minimum 8 osztályos általános iskola
- felvételi interjú
- egészségügyi alkalmasság
- megbízhatóság

Kereseti lehetőség:

Nettó: 11 000 Sk/hó

Munkavégzés helyszíne:

Magyarország Gödöllő, 0036-28-400449

Bővebb információ:

Telefonon: 035/769 1276, 0911 107 667,

E-mailben: erika.illes@valid-group.com

SIMONYI HÍRMONDÓ

A SIMONYI ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

Felélős szerkesztő: G. Kovács Gyula. • Szerkesztők: Ing. Madarász Emil, ifj. Lakatos Ernő. • Szerkesztőség telefon száma: 047 / 56 66 222 • E-mail: obec.simonovce@gemernet.sk; www.gemernet.sk • Nyomtatta: GEMKO-SLOVAKOMER s.r.o., Dobšinského, Rimavská Sobota